

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010822
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010822.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

K. C.,

nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom N., N. XXX/XX, t.č. zamestnaného v Holandsku,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/238/2013 zo dňa 08. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný pri nezmenenom výroku o vine a uloženom treste odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa §§ 61 ods. 2, 38 ods. 4, 37 písm. m/, 39 ods. 1 Tr.zák. k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K. C. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák., pretože dňa 27.08.2013 o 15.16 h viedol po R. ulici v Prievidzi motorové vozidlo Ford Galaxy, evidenčné číslo N. označenej dopravným značením ako vedľajšia cesta a pri vjazde do kruhového objazdu na Bojnickej ceste v Prievidzi označeného ako hlavná cesta, nedal prednosť v jazde cyklistke O. H., idúcej v kruhovom objazde, čím porušil ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho, došlo k dopravnej nehode, pri ktorej cyklistka O. H. utrpela zranenia- zlomeninu hlavičky vretennej kosti ľavého predlaktia, pomliaždenie ľavého lakt'a a predlaktia, pomliaždeného ľavého zápästia a vyklbenie palca ľavej nohy, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života sedem týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 51 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 28 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 2 roky a 3 mesiace.

Podľa § 61 ods. 2, 38 ods. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky a 3 mesiace.

Podľa § 51 ods. 3 písm. e/ Tr.zák. bola obžalovanému uložená aj povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej O. H..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste zákazu činnosti. Obhajca poukázal na to, že súd prvého stupňa uložil obžalovanému za jeden skutok dva neprimerane prísne tresty. Trest odňatia slobody 28 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na 27 mesiacov a k tomu mimoriadne prísny trest zákazu činnosti na 4 roky a 3 mesiace. Obžalovaný žije so 4 maloletými deťmi a manželkou (deti vo veku 3 roky, 5 rokov a 12 rokov). Od roku 2012 je čiastočne invalidný. Z dôvodu tiesnivých a rodinných pomerov si nedokázal nájsť na Slovensku vzhľadom na pretrvávajúcu ekonomickú krízu prácu a túto bol prinútený nájsť si až v Holandsku. Náklady na živobytie rodiny obžalovaného sú vysoké, pričom vozidlo potrebuje na cesty za prácou do Holandska. Na základe vymeraného trestu zákazu činnosti sa s rodinou ocitol vo veľmi ťažkej sociálnej a ekonomickej situácii. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá s tým, aby obžalovanému trest zákazu činnosti bol zmenený na jeden rok, prípadne aby mu trest zákazu činnosti nebol uložený vôbec.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku rozsudku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Obžalovaný síce uviedol, že zo skutku sa necíti vinným, avšak súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výroku o vine správne vychádzal najmä z výpovede poškodenej O. H. a znaleckého posudku z odboru dopravy. Priebeh nehody pritom obžalovaný ale prakticky popísal zhodne s poškodenou. V zásade súd prvého stupňa ani nepochybil, keď obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr.zák., pretože obžalovaný „zrazením“ spôsobil z nedbanlivosti poškodenej O. H. ťažkú ujmu na zdraví, pričom jej nedal prednosť v jazde, čím porušil dôležitú povinnosť vodiča uloženú mu podľa zákona.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani v uloženom treste odňatia slobody, ktorý zo zákona (§ 38 ods. 4 Tr.zák.) musel byť vyšší ako dva roky odňatia slobody, a preto správne rozhodol súd prvého stupňa o odklade výkonu tohto trestu podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. s probačným dohľadom. Takto uložený trest pritom nemožno považovať za neprimerane prísny, práve vzhľadom na výchovný charakter trestu odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu.

Na druhej strane senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že uložený trest zákazu činnosti je neprimerane prísny. Síce uložená výmera trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel tiež zodpovedá zvýšenej výmere podľa § 38 ods. 4 Tr.zák., avšak tu súd zároveň neskúmal primeranosť takto uloženého trestu všetkým okolnostiam prípadu, vrátane pomerov obžalovaného, keď v tomto prípade musí obžalovaný tento trest vykonať. Do určitej miery je možné prisvedčiť aj obhajcovi v tom, že obžalovanému boli uložené dva tresty aj keď nemožno v takýchto prípadoch hovoriť o porušení zásady „ne bis in idem (nie dvakrát o tom istom). Súčasne senát odvolacieho súdu ale vyslovuje názor, že pri ukladaní viac trestov popri sebe (§ 34 ods. 6 Tr.zák.) môže súd pri stanovovaní výmery iného trestu ako odňatia slobody v prospech obžalovaného prihliadnuť na to, že obžalovanému bol súčasne uložený už trest odňatia slobody, dokonca vo zvýšenej výmere.

V tomto prípade ďalej senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že obžalovaný síce porušil dôležitú povinnosť vodiča, pričom pravidlo o prednosti v jazde je jedným z najdôležitejších pravidiel, ktorými

sa riadi cestná premávka. Zo strany obžalovaného však nešlo o „hazardérsky“ spôsob jazdy, ktorý nevyhnutne musel viesť k vzniku dopravnej nehody. Obžalovaný so svojím vozidlom vchádzal do kruhového objazdu pomalou rýchlosťou, čo potvrdila aj poškodená cyklistka, ktorá dokonca predpokladala, že jej obžalovaný dáva prednosť v jazde. Znalec pritom vypočítal nárazovú rýchlosť len 14 km/h. Z uvedeného potom možno uzavrieť, že obžalovaný poškodil cyklistku, idúcu po kruhovom objazde, „prehliadol“ (bolo aj ešte len šero), k čomu obžalovaný aj uviedol, že poškodená mohla byť v uhle „stĺpika“ karosérie medzi čelným a ľavým predným sklom jeho motorového vozidla.

Taktiež pokiaľ ide o spôsobený následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví poškodenej, k tomu je potrebné uviesť, že tento následok vyplýva z ustanovenia § 123 ods. 3 písm. i/ Tr.zák. - porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Podľa § 123 ods. 4 Tr.zák. sa za poruchu zdravia trvajúci dlhší čas považuje liečenie, prípadne aj práceneschopnosť trvajúca 6 týždňov. V tomto prípade teda poškodená bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života len o 7 dní viac, ako je minimálna hranica takto kvalifikovaného následku na zdraví poškodenej.

Napokon odvolací súd nemohol pri rozhodovaní o treste zákazu činnosti odmietnuť tvrdenia obžalovaného, týkajúce sa pomerov v jeho rodine a jeho snahu riadne sa starať o viacčlennú rodinu. Obžalovaný pritom prezentoval potrebu jazdenia motorovým vozidlom za prácou až do Holandska.

Pri trestnej činnosti v doprave s ťažkým následkom je kombinácia ukladaných trestov odňatia slobody a zákazu činnosti v súlade s ustálenou súdnou praxou, pričom k neuloženiu trestu zákazu činnosti môže dôjsť len veľmi výnimočne. V tomto prípade takto postupovať odvolací súd nemohol, pretože obžalovaný už bol odsúdený za trestný čin v doprave a vykonal už aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na druhej strane však senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že vo vzťahu k určovaniu výmery trestu zákazu činnosti je možné u obžalovaného použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Vyššie uvedené okolnosti prípadu spolu s pomermi obžalovaného takýto postup umožnil. Aj keď si obžalovaný nevytvoril podmienku pre priznanie poľahčujúcej okolnosti v podobe priznania sa, a preto prevažoval u neho pomer priťažujúcich okolností, vrátane z toho plynúceho vplyvu na zvýšenie trestnej sadzby (§ 38 ods. 4 Tr.zák.) súdu prvého stupňa uniklo, že poškodená sama uviedla, že ešte v deň nehody ju obžalovaný navštívil a ospravedlnil sa.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.